

Benediktin

Prosinec 2007

Vážení občané

Ani jsme se nenadáli a máme tady Vánoce. Celý Prosinec je spjat s přípravou a prožitím těchto nejkrásnějších svátků, lidé se více zamýšlejí a více než kdy jindy se vrací k tradicím a zvykům svých předků, jsou si vzájemně bližší a snadněji nalézají cestu k sobě i k druhým, stávají se vnímavější a jaksi duchovnější.

Rok 2007 je téměř minulostí, jeho zbývající čas se měří už jen na dny a tak se pokusím shrnout co pro naši obec znamenal. Je pravdou, že v letošním roce jsme, tak trochu ve stínu blížící se výstavby veřejného vodovodu, příliš neinvestovali. Částečnou pozornost jsme věnovali opravě kulturního domu. Zevrubná prohlídka a následný projekt na celkovou opravu pouze těch nehorších nedostatků byl vypočítán na 750 tisíc korun. Je to značná částka a proto jsme přistoupili na rozdělení této investice do třech etap, z nichž první již byla realizována. Oprava předsálí. Práce představovaly vyztužení stropní konstrukce, která byla již ve velmi vážném stavu, tepelnou izolaci stropu, sádkokartonáž, nová svítidla, protažení teplovzdušného topení přes předsálí až do šenku. To vše v hodnotě cca 230 tisíc korun, na což jsme získali 119 tisíc Kč dotaci z Programu obnovy venkova. Další etapa, oprava sociálního zařízení KD je naplánována na únor 2008. Na rok 2008 je také naplánována výměna oken v části školní budovy a rádi bychom také vyasfaltovali cestu okolo Šoukalových ke hřbitovu. Nejenom proto, že vždy po bouře je řůra písku na silnici, za což jsme od správy silnic kritizováni. Také proto, že je to nejhorší místní komunikace a budeme se moci vyhnout stavbě veřejného vodovodu.

Byl učiněn pokus o odvodnění onoho „rybníčku“ který stále znemožňuje další práce na školním hřišti, s jakým výsledkem to uvidíme asi až na jaře. Tady je nutné říci, že čas, kdy se jako by na hřišti nic neděje je dobrý alespoň pro navážku, aby si sedla a také pro nás, abychom si uvědomili, že pokud chceme pěkně, rovně a suché hřiště, asi to nedokážeme udělat vlastními silami a za levný peníz, bez znalostí a potřebných technologií. Pokud posuneme dopředu rychlost zhotovení a kvalitu vykonané práce, bude muset padnout rozhodnutí, vyčlenit potřebnou finanční částku a svěřit tuto věc odborníkům, kteří zmíněnými prostředky disponují.

V prvním vydání zpravodaje jsem se zmínil o připravovaném otevření obecní knihovny v bývalé družstevní jídelně. V téhle chvíli je místnost téměř připravena k nastěhování. Byl tepelně odizolován strop (8cm polystyren), který je pokryt kazetovým dekorem a vybaven zářivkovými svítilny. Poté co knihovnu vybavíme nábytkem, převezeme knihy ze školy a nasoukají se data do počítače budeme moci přivítat první návštěvníky. Záměrem je, aby knihovna nesloužila jen jako půjčovna knih. Bude určitě vhodným místem pro besedy, promítání, nebo třeba šachový turnaj. Uvítáme každý dobrý nápad. V tomto projektu má obec slíbenou dotaci asi 12 tisíc na veřejně přístupný internet.

I na poli administrativy jsme pracovali. V letošním roce byla provedena kompletní evidence pozemků. Už při loňském auditu kontrola poukazovala na to, že evidence pozemků je příliš stručná a nepostačující. Podrobnější informace naleznete na str. 3.

Z důvodů budoucího rozvoje obce, výstavby nových domů, zařízení atd. jsme se pustili do pořizování území plánovací dokumentace – Územního plánu. V průběhu tří let, kdy je nutno projít procesem žádosti a schvalování by měl být předložen dokument, který nám předestře jak moc a kterým směrem by se náš rozvoj měl ubírat. Bez tohoto dokumentu, podle nového stavebního zákona, by nebylo vydáno jediné stavební povolení na cokoli. Po tuto dobu si budeme muset vystačit s výstavbou uvnitř obcí, uvnitř nově zakreslených hranic současně zastavěného území o což jsme požádali Měst. úřad Třebíč – územěplánovací odbor.

Rád bych Vás také informoval o tom, že obecní zastupitelstvo schválilo prezentaci obce v projektu „Vysočina krásná, známá i neznámá“. Vzniká zde šestidílná edice Toulky nad Vysočinou. Největší fotografický projekt Vysočiny, kdy je snahou autorů přesvědčit všechny obce resp. jejich zástupce tohoto se zúčastnit. Například na Havlíčkobrodsku se z 86 oslovených obcí nezapojili pouze tři. Naše obec se bude fotografovat již příští rok a tak Vás chci poprosit o to aby jste se porozhlédli po svých zahradách a přilehlých pozemcích a věci které zrovna oku neladí se pokusili uvést do přijatelnějšího stavu, týká se to hlavně okrajových částí obou našich vsí. Stručně a jasně řečeno. Měli bychom, ještě než se začne fotit, naše vesnice uklidit. Na těch fotografiích bude vidět (už napořád) úplně všechno.

Pokud budete mít zájem, tak právě knihu Toulky nad Havlíčkobrodskem máme na obci a po provozování knihovny to bude titul k vypůjčení.

Psát by se dalo ještě dlouho. Například o skvělém druhém ročníku Her bez hranic. Určitě je také třeba vyzdvihnout činnost soutěžního družstva hasičů, které na poli požárního sportu dosahuje dlouhodobě výborných výsledků. Většina z nás bere výřad pohárů a trofejí ze soutěží (vystavený v místní hospůdce) jako samozřejmost – bohužel. Ty trofeje ale nespady z nebe, jsou z různých míst naší země a jsou vyděny a zasloužené. Na těch pohárech je vidět, kde všude byli Benetice a jak úspěšné. Chlapi díky za to.

Každý z nás vidí, že je rozbitá náves a, že je potřeba s tím něco dělat. V horizontu dvou let bude vodovod hotov a pokud bude dostatek finančních prostředků (bude to stát tři miliony) začneme se zabývat rekonstrukcí místních komunikací.

Nejhorším nepřítelem je čas i když dlužno říci, že čas je nejspravedlivější. Nikdo na světě nemá, ani víc, ani méně času na den. Všichni máme 24 hodin a je jen na nás jak s nimi naložíme.

Závěrem mi dovoluji popřát Vám všem příjemné prožití svátků vánočních, Silvestra i Nového roku. V roce následujícím pak mějte hodně zdraví, spokojenosti a ať se nám v tom čase příštím, dobře daří.

Jiří Vlach, starosta

Vážení spoluobčané

přijměte ode mě v adventním čase milý pozdrav.

Často slyším, že nemáme čas na to či ono, nemáme čas se modlit, jít do kostela, nestihám a řekneme k tomu - dnešní doba je taková...

Je pravda, že doba je taková jaká je. Jenže doba nedělá dobu, ale lidé, my každý z nás dělá dnešní dobu. Člověk má obrovskou výsadu a tou je svoboda. Svoboda, která se má rozhodovat pro dobro. Bůh nám dal také rozum, abychom byli schopni přemýšlet a rozlišovat co je a co není pro mě dobré. Proto se nemusím jen nechat unášet „proudem“ doby ale můžu si žít svůj život tak, jak jsem poznal, že jsou pro mě určité hodnoty důležité a nebudu je kvůli době opouštět.

Budou vánoce a budeme mít doma jesličky a obdivovat malého Ježíška. On by se však nenarodil, kdyby Panna Maria neřekla své ano. Ona mohla také říct Bohu dnes je doba taková a já mám strach se stát matkou Boží. Ona dokázala být sama sebou, protože byla blízko Bohu. Ten kdo je blízko Bohu ten dokáže být sám sebou, protože zná svou cenu a hodnotu, jako milovaného Božího dítěte.

Přeji Vám, abyste ve zbytku adventní doby a o vánocích znovu objevili velikost Boží lásky skrze narozené dítě Ježíš v jeslích v Betlémě.

Přeji Vám také hodně Božího požehnání a zdraví do Nového roku 2008 i když asi budeme muset všichni hlouběji sahat do svých peněženek.

Václav Knotek, farář

Bohoslužby o Vánocích 2007 na které Vás srdečně zvou:

Půlnoční mše svatá 24. prosince ve 23,00
 Slavnost Narození Páně 25. prosince v 9, 30
 Svátek sv. Štěpána 26. prosince v 9, 00

Společenská kronika

Významné výročí v roce 2007 oslavili:

Vostalová Helena	Benetice 33	80 roků
Vlachová Marie	Benetice 20	65 roků
Krejčí Božetěch	Benetice 38	65 roků
Petz Pavel	Benetice 42	65 roků
Voda Josef	Benetice 39	60 roků

Naši nejstarší občankou je paní Marie Přinosilová, která v červnu 2007 oslavila krásných 93 roků.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme hodně zdraví, pohody a spokojenosti.

Noví občanci:

V roce 2007 rozmnožily naše řady tyto tři děti:

Aneta Krejčová	Benetice 8
Jan Voda	Věstoňovice 3
Lucie Stará	Benetice 53

Přejeme hodně rodičovské péče, radosti a štěstí.

Naše řady opustil:

naš souseď a zakládající člen Sboru dobrovolných hasičů v nedožitém 81 letech pan **Šoukal Alois** Benetice 21

Věnujme tichou vzpomínku,

„Čarodky“

Po několikaleté absenci těchto oslav si Věstoňováci letos již podruhé uspořádali „Pálení čarodějnic z Věstoňovic“. Vše probíhalo na okraji obce před domem Novotných, a přístřeší pro případ špatného počasí měli všichni v garáži domu.

Oslavy začaly již odpoledne stavbou hranice na pokraji obce a ochutnávkou nápojů na večer. Během večera si děti zasoutěžily, opekly špekáčky, na závěr se vydaly na stezku odvahy s pokladem. Po setmění dokonce přiletělo několik čarodějnic (náležitě vyparáděných), z nichž jedna byla nakonec upálena na hranici.

Dospěláci poseděli, poklábosili, i něco dobrého popili a myslím, že všichni příjemně strávili večer.

S blížícím se koncem roku 2007 přišel čas zrekapitulovat jaký vlastně byl. Co se týče hasičského sportu, nebyl zdaleka tak úspěšný jako ten předcházející. Od začátku naší sportovní sezóny nás provázely problémy způsobené změnami ve startovním poli. Do začátku sezóny s námi nenastoupil náš zakládající člen Roman Valík, a proto jsme byli nuceni najít za něho plnohodnotnou náhradu, což se ukázalo jako velký problém. Jako prvního jsme zkusili na "troják" Martina Kosielského, který funkci po zaučení dobře zvládal, ale zas nám chyběl kvalitní a rychlý proud, který předtím vykonával právě Martin. Nová posila z řad mladé generace hasičů byla sice dobrá volba, ale jak se říká, žádný učený z nebe nespadol a proto to nebylo stále ono. Teprve až s příchodem Radka Čecha z SDH H.Vilémovice a celkovými posuny ve sboru nám svítla naděje na dobrý výsledek.

Po prvním nočním závodě ve Velkém Meziříčí a celkovém sedmém místě ve výsledkové listině v našlápnuté konkurenci byla nálada dobrá, avšak ne na dlouho. Poté následovala série neúspěchů v podobě několika zmařených závodů. První pořádný čas se nám podařil dokončit až ve Svatoslavi na okrskovém cvičení a to hodnotou 18:83 vteřin, což nám vyneslo naše první, ale i poslední vítězství v uplynulé sezóně.

V konečném složení družstva L.Proud- Vlach Petr, P. Proud- Kosielski Martin, Troják- Čech Radek, Běčka- Roskydálék Adam, Stroj- Krejčí Karel, Savice- Michal Valík, Koš- Vostal Vlastimil jsme objeli celkem 21 závodů, které ale provázela další smůla tentokrát s naší stříkačkou. Mezi našimi letošními úspěchy bych alespoň rád zmínil náš poslední závod sezóny v Širokém Dole. Tato hasičská soutěž právem považovaná za hasičskou špičku se nám podařila vcelku dobře, a to devatenáctým místem ze stovacetí zúčastněných družstev.

Z dalších aktivit sboru musím připomenout zvelebení hasičského areálu, a to v podobě nové zámkové dlažby pod základnou stroje a vybudování stánku na prodej občerstvení ze staré boudy avie. Tato akce byla rozjeta již koncem minulého roku, avšak dokončena až letos v květnu.

Další krok vpřed jsme udělali v zakoupení ponorného čerpadla na čerpání vody ze studny do kádě na soutěžení, které poháníme elektrocentrálou. V průběhu roku se nám také podařilo přestěhovat požární zbrojnici do nově zbudovaných prostor pod obecním úřadem, opravit zásahovou stříkačku, přetřídit staré hadice a s přispěním obce zakoupit nové, jelikož ty staré již byly v dezolátním stavu.

V začátku roku jsme uspořádali hasičský ples, který byl ovšem poznamenán menším technickým problémem v podobě nefunkčních kamen. Přesto doufáme že ten další, který plánujeme na devatenáctý leden 2008 už bude lepší. Z kulturních akcí jsme ještě pořádali pouťovou a čertovskou zábavu a v plánu je ještě štěpánská 25. 12. Dále jsme uspořádali soutěž v požárním útoku, a to desátý ročník poháru SDH Benetice, na kterém se nám nejenže zúčastnilo dosud rekordní počet startujících družstev, ale padl i rekord tratě v čase 16,68 podaném družstvem SDH Čechtín.

V letošním roce jsme uspořádali druhý ročník „Hry bez hranic Benetic“ a to 11. srpna. Z náhradního termínu jsme měli zpočátku trochu obavy z počasí, ale nakonec nám štěstí přálo, vše dobře dopadlo, snad jen ta účast pořadatelů by mohla být v dalších ročnících větší. Nicméně doufáme, že se všem akce líbila a že se rádi přijdou příště na nás zase podívat nebo se třeba i zapojí do různých soutěží.

Z důvodu počasí se nám ovšem nepodařilo uspořádat „Sjezd žlebu na čemkoli“. Tato akce je podmíněna dostatkem sněhu na kopci „Ve žlebě“, který právě letos nebyl. Uvidíme příští rok, co nám příroda připraví, třeba budeme muset místo lyží přimontovat kolečka. To už jsem ale zabloudil do činnosti na příští rok. Na rok 2008 máme naplánovanou opravu hasičského vozu, nátěr střechy kulturního domu a v případě potřeby i brigádu v obecním lese.

Do nového roku a nadcházejících svátků Vám přejeme hodně štěstí, zdraví, úspěchů a rodinné pohody .

Za SDH Benetice Krejčí K.

Maďeira ze vřech stran

Mým celořivotnřm pracovnřm oborem byla energetika. Po smontování turbíny je potřeba ji také ppřevt na najet, coř je pomrn nron a dlouh procedura. Vřechna čerpadla se musí seřdit, vytistit kilometry spojovacího potrubí, musí se prověřit řidc a ochrann systém turbíny a jejího prsluřenstv atd. Tuto prac dlj tzv. najížděcí turbín. Populrn formou se dá řici, že jsme čekali, ař nm „řelezo“ montéři smontují dohromady a pak jsme tomu řelezu vdechli řivot.

Posledn moj „řtac“ (stavbou) před odchodem do důchodu byla výstavba spalovny komunálního odpadu na ostrov Maďeira. Na stavbu dodávala moje firma ALSTOM (dřive 1.brnnsk strojrna Brno) zařizení cel strojovny vetne rychlobřenn turbíny o vykonu 8 MW. Dva kotle dodával nmeck LURGI. Zvlařtnost zařizení bylo, že mlo vzduchovou kondenzaci a stavba byla umístěna ve vřice 1216 metrů nad hladinou Atlantiku.

Po krtk ppřev ve firmě jsem pottkem dubna 2002 odletěl na ostrov venho jara, jak je Maďeira popisována v nabídkách cestovních kancelř. Den odletu byl pro mne opravdu leteck : napřed s českými aeroliniemi z Prahy do Madridu, presun do jiného terminálu a let se řpanlskou společností Iberia do Lisabonu a pozdě veer portugalskými aeroliniemi TAP z Lisabonu do Funchalu, coř je hlavn msto ostrova Maďeira. Cesta od nás do Funchalu je asi 4000 km dlouh.

Ostrov Maďeira leř v Atlantickm oceánu asi 900 km zpadne od břehu Portugalska a je cel sopečného původu. Mř na dlku necelých 60 km a na řřku mlo přes 21 km. Nejvř vrchol ostrova Pico Ruivo je vřice neř naře Snřka – měří 1862 m.n.m. Z toho je vidět, že ostrov je velice hornat, svahy jsou strme a pláže podle nařich představ jsou raritou. Ostrov je součastí Portugalska, ale má plnou autonomii a má tedy svoji vládu, parlament i pezidenta. Na ostrov říje asi 280 tisíc obyvatel – z toho asi 120 tisíc m hlavn msto Funchal.

V současnosti je ostrov znám jako turistick destinace. Rozvoj turismu je datován od sedmdesátých let minulého století, kdy bylo vybudováno mstn letiřt. Dnes je toto letiřt schopno přijmout i velk letadla typu Boeing 747 – Jumbo. Vřude na ostrov se stává turistick střediska (rezorty), v nichř najdete nejen hotely, ale i sportoviřt, sluřby, bazény. Komu sta ke spokojen dovolen bazén a prjemn stabiln počasí, tak volil Maďeiru dbře. A pokud má i turistick zájmy, tak potom zvolil vborn, protože pro turisty je Maďeira rájem. K vidn jsou hory, skalní útesy, vodopády, klikat silnice, silničky a přny, na nichř se taj dech. Mřete tam spatřt i dmysln systém vodnch kanálů (levd), kter řetř drahocennou vodu pro za zavlařovn i pohon vodnch strojů. Kdysi se na Maďeire přestovala cukrov třtina, ale nyní je levnř cukr dovézt a tak cukrovary jsou jen historií. Nyní je ostrov zvisl na turistickm ruchu a jen zast je sobstan na zemědělských produktech. Mimo jiné se tam přtuje i víno a vinice pokrvj velkou rozlohu. Hlavním produktem vnař je třke sladk vno portského typu, coř značí, že m vř obsah alkoholu, jenř je dosahování prmchvnm brandy.

Maďeira je zjímav i z pohledu motoristy. Základní komunikc na ostrov je klasick dlnice, na nř vás ek velk množství tunelů. Nejdelř tunel mř přes 6 km a byl otevřen v roce 2004. Vřtina silniček je vřak na úrovni nařich okresek, ale s tím, že mají vřdy velk spád a velké množství zatcek. Př m kařdodenn cestě na stavbu, kter měla asi 16 km jsem napotl 169 zatcek a klidn jste mohli zapomenout na to, že vaře auto m 5 rychlostí. Prmrn interval mezi vmnmi brzdových destcek byl asi 3 měsíce. Ceny pohonných hmot se moc neliř od nařich. Maďeirř motorist jsou proslul zejména uměním parkovat ve strmých uličkách a řeny se zcela vyrovnj mřm. Na ostrov je velk množství pjčovn aut za sluřnou cenu. Chodit přky po ostrov je nrone a hlavn pomal, a proto není doporučováno.

V hlavním mřt Funchal je ndhern botanick zahrada a množství zahrad, kter se specializují na přestovn orchidejí. Kvtnou ostrova je strelcie, kterou je mořn nalézt i ve voln prod. Pro přznivce fotbalu asi nebude novinkou, že Cristiano Ronaldo je místním rodákem a z druhého nejpopulrnřho klubu ostrova Nacional se dostal ař do Manchesteru United. Mstn kluby hrají soutře v rámci celého Portugalska. Přstav Funchal je dostaten hlubok i pro nejvř námořní loď, a tak jako zjímavost uvedu, že zde kotvila na sv první komercn cestě i druh nejvř osobn loď na světě – Queen Mary 2 a bylo to 15. ledna 2004 na její cestě do New Yorku.

O Madeíře se dá vyprávět dlouho. Domluvil jsem se se starostou naší obce, že po uvedení naší knihovny do provozu uskutečníme společnou akci, na níž promítnu film a fotografie z Madeiry s doplňujícím komentářem. Přijďte, rád vás uvidím.

Jan Bukovský

Mimoškolní činnost na ZŠ Benetice

Volný čas mohou naši žáci trávit v zájmových útvarech, které naše škola již dlouhodobě nabízí. Můžeme říct, že je o ně velký zájem a jsou navštěvovány téměř všemi žáky.

Patří mezi ně i **pěvecký kroužek** pod vedením pana Jiřího Němce, Vystupuje na besídkách pořádaných školou i ostatními institucemi. V květnu to bylo na faře v Horních Vilémovicích ke Dni matek, potom na ukončení školního roku, které každoročně probíhá na chatě Damiánce. Zde se loučíme s odcházejícími žáky za přítomnosti zástupců obce a rodičovské veřejnosti. V těchto dnech je to vánoční besídka. Na všech těchto akcích se samozřejmě podílejí všichni žáci školy svými scénkami a písněmi.

Další kroužek, který je velmi oblíbený, je **kroužek turistický**. Chodíme do okolí, poznáváme region, jezdíme na vícedenní pobyty. Největší úspěch má putování do Mikulova, kde se žáci seznamují s krásami Jižní Moravy. Jelikož si sami vaříme, musí se děti podílet i na přípravě jídla, úklidu apod. Poznatky potom žáci využívají téměř ve všech vyučovacích hodinách. K úspěšné akci také patří výlet ke Dni dětí do Brna. Vlakem a tramvají jsme docestovali až na přehradu, kde nám pan Míček, otec našeho žáka, se svými kolegy ze záchranného oddílu Policie ČR přichystali program na celé odpoledne. Děti měly možnost vidět potápěče, hasiče a největším zážitkem byla projížďka na motorovém člunu po přehradě. V tomto vánočním čase jsme navštívili Prahu, divadelní představení Sněhová královna v nově zrekonstruovaném divadle Hybernia. Prošli jsme se vánoční Prahou od hradu přes Nerudovu ulici a Karlův most na Staroměstské náměstí, které nás uchvátilo překrásnou výzdobou a svými tradičními vánočními trhy. Zde jsme zůstali až do setmění, abychom si tuto atmosféru náležitě užili.

Další kroužek, který je velmi oblíbený, je **Rukodělný kroužek** je také velmi oblíbený. Zde se žáci učí zručnosti, dovednosti a estetickému citění. výsledkem jsou výrobky, kterými mohou obdarovat svoje nejbližší.

Toto je jen malý zlomek toho, čeho všeho se mohou naši žáci zúčastnit. Jezdí s námi rodiče, veřejnost a v hojném počtu se vrací i bývalí žáci, které vždycky rádi uvidíme. A to nejenom na těchto akcích. Zastaví se za námi ve škole v době svého volna, popovídají, svěří se se svými radostmi i starostmi, společně zavzpomínáme na jejich školní docházku v Beneticích. Toho si ceníme nejvíce, neboť přísloví praví: "Kde nám bylo dobře – tam se rádi vracíme".

Božena Staňková, ředitelka ZŠ

Nohejbalový turnaj

V srpnu letošního roku se uskutečnil již devátý ročník nohejbalového turnaje. Tentokrát se zúčastnilo pět tříčlenných družstev. Třetí místo obsadili Novotný Libor, Novotný Radek (jmenovec a tradiční host z Třebíče) a Petz Pavel. Na druhém místě se umístili Novotný Radek, Mikuláš Ladislav, Valík Michal. Poctu mít cedulku se jménem na poháru si vybojovalo družstvo ve složení Starý Martin, Šoukal Alois a Krejčí Zdeněk. Úroveň turnaje včetně závěrečných oslav byla tradičně vysoká. Poděkování patří všem účastníkům za nasazení a obětavost, sponzorům za ceny pro téměř všechny účastníky.

Tímto si dovoluji pozvat všechny účastníky na příští, v pořadí již desátý nohejbalový turnaj, který se uskuteční v srpnu 2008.

*Radek
Novotný*

Proč nám naděluje právě svatý Mikuláš?

Advent (doba od první neděle prosincové do Vánoc) býval časem svátků a obřadních obchůzek, kdy se to při dlouhých zimních večerech hemžilo nejrůznějšími tajuplnými bytostmi, které strašily, koledovaly a obdarovávaly děti drobnými dárky.

Nejpopulárnější z nich se stal Mikuláš. Slavení svatého Mikuláše (6. 12.) se přesunulo na předvečer 5. 12., a dnes je to svátek především pro děti. O životě a skutečích svatého Mikuláše se dozvídáme z rozsáhlé legendy, která se traduje v různých podáních a podobách. Nejstarší verze je známá z 9. století. Mikuláš se narodil kolem roku 250 či 260 v lykijském městě Patara (na jihozápadě Malé Asie). Mikulášovi rodiče, otec Epifanes a matka Johana, byli zámožní bohabojní křesťané, jejich syn se už od mládí vyznačoval zbožností, učenlivostí a štedrostí. Ač později zdědil po rodičích značný majetek, rozdál vše ve své dobročinnosti lidem.

Slavnou se stala následující legenda o Mikulášově štedrosti: V Patara žil jistý chudý soused, který měl tři dcery. Tento muž byl tak nemajetný, že neměl pro své dcery ani věno. Proto se rozhodl poslat dívky do nevěstince, aby vydělaly nějaké peníze. Tehdy Mikuláš tajně v noci vhodil dívkám oknem tři hroudy zlata, čímž je uchránil před potupou. Před vděčností lidí pak Mikuláš odešel z rodného města a podnikl pouť do Svaté země. Kolem roku 300 se v Myře uvolnil biskupský stolec. Údajně se zjevil anděl a přikázal nastolit na něj prvního člověka, který vstoupí druhý den ráno do kostela - a byl to právě vzdělaný a ušlechtilý poutník Mikuláš. Tehdy vládnoucí císař Dioklecián pronásledoval křesťany, Mikuláš byl uvězněn a pak nějakou dobu žil ve vyhnanství. Teprve v roce 313, kdy císař Konstantin povolil křesťanství, se biskup Mikuláš vrátil do vlasti. Proslvil se jako horlivý šířitel křesťanství a zastánce lidí v tísní. Mezi mnohé svaté skutky Mikulášovy patří pomoc námořníkům a rybářům ocitnutším se na moři v nouzi, záchrana-vzkříšení tří nespravedlivě odsouzených měšťanů, vzkříšení zavražděných chlapců, ochrana kraje před drancováním císařským vojskem, zajištění potravy pro chudý lid v době hladomoru, kdy zázračně rozmnožil obilí, které vyprosil na císaři a další. Mikuláš zemřel téměř jako devadesátiletý muž známý svými zázračnými činy. Byl pohřben v Myře. Zázraky se však děly i po jeho smrti. Z hrobu vytryskly dva léčivé prameny - pramen vody a pramen oleje. Aby ochránili Mikulášův hrob před znesvěcením tureckým vojskem, odvezli italsí obchodníci světcovy ostatky do Bari, kde mu jeho vyznavači postavili kostel. Mikuláš pomáhal i po smrti všem, kdo se k němu obrátili v nouzi o pomoc, křesťanům i nepokřtěným. Jméno Nicolaus je obvykle odvozováno z řeckých slov nikos (niké) - vítězství a laos - lid, znamená tedy vítězství nad lidem, nad lidskými neřestmi.

Podoba Mikuláše se pojí s představou bělovlasého muže v biskupském rouše, s mitrou a biskupskou berlou. Jeho nejobvyklejší atributy se staly tři zlaté hroudy, koule, jablka nebo měšce, které se odvozují z legendy o záchraně tří chudých dívek. Někdy bývají dávány do souvislosti s hlavami vzkříšených chlapců nebo nespravedlivě popravených měšťanů. Jindy drží světec v ruce knihu a na ní tři chleby, bývá zobrazován s lodí a kotvou a s dalšími atributy, které souvisejí s jeho životem.

Energie z větru

Zní to velmi dobře a přiznám se vřadycky jsem patřil a stále patřím k obdivovatelům větrných elektráren. Štíhlé stavby dosahující výšky až 150 m, zvolna se otáčející elegantní vrtule, pouhým okem zdaleka viditelné. Neřekl bych, že hyzdí krajinu spíše naopak. Dodávají jí určitou dávku atraktivitu. To je ale nyní, kdy jediným místem v kraji kde se „větrníky“ točí je Pavlov. Dalších 5 se točí u Břežan na Znojensku atd. Nemám přehled kde všude jsou, ale zatím jsou to stavby ojedinělé. Díky dotační politice našeho státu, při současném nárůstu zájmu o výstavbu větrníků, kdy se na Vysočině projednávají snad stovky projektů, by mohl nastat stav, kdy (jak s vyjádřil hejtman kraje, Miloš Vystrčil) hrozí, že při pohledu z ptací perspektivy bude Vysočina připomínat talíř jednohubek.

1.11.2007 jsem se spolu s Radkem Novotným zúčastnil odborného semináře na zámku v Polné, který kraj uspořádal právě na toto téma. Sjelo se tam více jak tři sta zástupců obcí s cílem něco se o tom dozvědět a udělat si v dané problematice jasno. Nevím jak kdo, ale já vtom jasno rozhodně nemám. S rozporuplnějším tématem jsem se dosud nesetkal. Odborníci, lidé mající co do činění s fenoménem energie s zde rozcházejí v názorech. (Nechci nikoho urazit, ale možná podle toho, za kterou stranu kopou) Jisté je, že jde o energii nestálou, jednou je, podruhé není což klade vysoké nároky na zapojení této energie do přenosové sítě. Čím větší kapacita nestabilních zdrojů tím víc musí být připraveno „*točících se záloh*“, aby bylo možné výpadky co nejrychleji nahradit. Tím se všechno úzasně prodražuje a přestává platit, že je vítr zadarmo. Tady bychom se mohli přiklonit k myšlence využít větrnou energii pro lokální účely (např. ohřev a čerpání vody v obci) a nepřipojovat ji do přenosové sítě. Pak je to zase otázka využití a návratnosti takové investice. Odborníci varují, v horizontu 6 až 10 let přestaneme být soběstační ve výrobě el. energie. Tady nám vítr nepomůže. Větrná elektrárna má zanedbatelný výkon v porovnání s tepelnými či atomovými. Evropská unie po nás žádá větší podíl z obnovitelných zdrojů (voda, vítr, slunce, biomasa, atd.) , ale jaké že to máme možnosti. Vítr u nás se s pobřežním monzunem srovnat nedá. Slunce tady také svítí, ale mezi námi, žádná Kalifornie to není.

A ještě jeden mínus na konec. Otázka větrníků spolehlivě dělí obyvatelstvo na dvě části. Při prosazování protichůdných názorů někdy dochází, až k vášnivým sporům a rozhádaní sousedé přestávají komunikovat. Nakonec jsem skoro rád, že (možná vlivem chráněného přírodního parku kde leží polovina našeho katastru nebo blízkostí vojenského letiště ve směru vzletu) si u nás nepodávají kliku zájemci o výstavbu větrné elektrárny

Jiří Vlach

Benetice č.p. 1

21. září 2007, celkem pěkný podzimní den. Dopoledne slunečno a relativně teplo. Po předchozí domluvě jsem navštívil dům č.p. 1 v Beneticích a společně s jeho majitelem, panem Hejtmánkem jsem si prohlédl místa, která podle některých „*zpráv*“, mají být znečišťována olejem, a vůbec činností majitele domu, který se zabývá rozebíráním starých, a nepojízdných aut. Po zevrubné prohlídce dvora, zahrady i stodoly rád konstatuji, že nic takového jsem tam neviděl.

V krátkém rozhovoru mě pan Hejtmánek ubezpečil o tom, že všechny demontované části aut pečlivě třídí a podle povahy materiálu odváží odběratelům, kteří se zabývají buď jejich likvidací, pokud se jedná o již dále nevyužitelný materiál a nebo k dalšímu zpracování, plasty, kovy, akumulátory, atd. Neměl jsem dojem, že by mi něco zamlčoval. Rád bych tedy touto zprávou uklidnil těch několik nedůvěřivých hlasů a ujistil každého, pokud se chce přesvědčit sám - je to možné, samozřejmě po předchozí domluvě s majitelem.

Obecní kronika - Původ a dávné dějiny

Dle Vlastivědy Moravské, Třebíčského okresu sepsané prof. Dr. Františkem Dvorským a roku 1906 vydané, kraj trebičský chladný a hornatý, za dávných zv. dřevěných let hustým lesem byl pokryt, lidem byl osazen později nežli jiné kraje teplejší a úrodnější. Zakládací listina kláštera trebičského z roku 1101 zmiňuje se o tom, že kraj trebičský před 11. stoletím již obydlen byl, obyvatelé bydleli v malých osadách, která místa však to byla není známo. Většina osad má jméno po zakladateli, které jest buď patronymické na „ice“, neb „ovice“ (Benetice, Běchovice) aneb přivlastňovací na „ov“ (Ptáčov) a „ín“ (Čechtín). A tak pravděpodobně povstala i osada Benetice. Jméno její odvozeno jest od Beneta neb Beneda, Beneta. Beneda jest počestlé jméno Benedikt, což značí obyvatele poddané benediktinům, aneb osadu založenou Benetou. Jsou-li dějiny města Třebíče úzce spojeny s dějinami benediktinského kláštera trebičského, jsou s nimi také jistě spojeny i dějiny osady Benetice, která jemu náležela. Dlužno připomenouti, že klášter Třebíčský (nyní zámek na podklášteří) byl založen roku 1101 od bratří Přemyslovců. Oldřicha, knížete Brněnského a Litolta, knížete Znojemského. Když totiž Oldřich poznal marnost snahy své, aby pomocí svého bratra dosedl na stolec Český, jemu právem patřící, uchýlil se, smířiv se s Bořivojem II. do zátíší i se svým bratrem. Poblíž loveckého svého hrádku, jemuž jméno bylo „Třebeč“ (Třebek – Třebíč) založili klášter, a při něm postavili nádhernou baziliku, která stále budí obdiv. Klášter hojnými statky opatřili, jak oba zakladatelé, tak i jejich potomci a Benediktiny v něm usadili. Benetice založeny byly pravděpodobně ve XII. nebo XIII. století a náležely až na krátkou dobu pořáde velkostatku – klášteru Třebíčskému, benediktiny spravovanému. Počátkem XV. století byly totiž od kláštera zastaveny světským majitelům, z nichž roku 1409 se připomíná Stibor z Benetic. *(kterého pohnal Morava z Králic, že na něm dobývá 31 kop, jež Chlestoň, bratr Stiborův vzal. pozn..)* Když klášter Třebíčský s veškerým majetkem a poddanstvím přidělených obcí a osad byl pro benediktiny ztracen, a na Moravě nastoupil vládce Vladislav, zastavil panství Třebíčské se všemi osadami i s Beneticemi svému hofmistroví Vilémovi z Pernštejna za 7000 zl. a tím přichází i Benetice pod vládu pánů z Pernštejna, ač zboží - panství - Třebíčské v zemských deskách bylo formálně vedeno jako zástava benediktinského kláštera. Teprve císař Ferdinand I. roku 1556 dal panství Třebíčské Vladislavovi z Pernštejna, synu Jana z Pernštejna, za vlastní a dědičné. Vklad listu v deskách zemských z roku 1556 vykazuje mezi statky panství Třebíčského i ves Benetice se žitem a ovšem jež Benetice byly povinny odváděti. A ves Věstoňovice s dvorem. Vratislav z Pernštejna byl nucen pro svůj příliš nádherný život statky rozprodávati, a proto dal panství Třebíčské do prodeje, jež koupil Burjan Osovský z Doubravice na Valči, který roku 1561 měšťanům trebičským za mírný poplatek popustil mnoho polí, luk a zahrad jakožto vlastní majetek jejich a dědičný majetek. Po něm nastoupil Smil Osovský z Doubravice, který měl za druhou manželku Kateřinu z Valdštejna, jež jsouc po smrti manželově majitelkou, učinila dědicem a pánem panství Třebíčského svého synovce nejstaršího syna svého bratra Adama z Valdštejna, Rudolfa, nařídívši roku 1628 aby vždy nejstarší syn, vlastně nejstarší člen z rodu Adama z Valdštejna Panství Třebíčské dědil. Tak se octla Třebíč se všim majetkem v rodě pánů z Valdštejna linie české a u tohoto rodu spočívalo panství jakožto „seniorát“ až do doby, kdy pozemkovou reformou přešlo panství, ne ovšem už v bývalé velikosti ani v bývalé moci na dědice tohoto rodu. Dle popisu z roku 1678 náleželo ku panství Třebíčskému mimo jiné zboží osady Benetic a Věstoňovice a větší lesy – Čertovy doly a Záhoří u Benetic. Toto bylo dlužno předeslati, aby čtenář byl obeznámen s původem obce a dávných její dějin a si vysvětlil, jak povstali v obci majetníci pozemků ,kteréžto pozemky během časů nabyli koupí, darem aneb jiným závazkem. Byli-li Benetice klášterem Třebíčským založeny, byli také obyvatelé Benetic klášterními poddanými, později pak poddanými majitelů panství Třebíčského s určitými závazky, které trvaly až do zrušení nevolnictví.

Třídění papíru

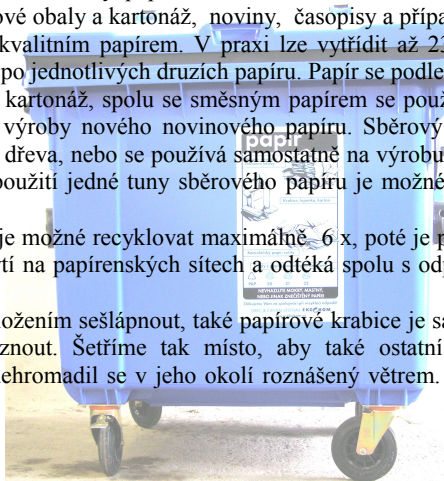
Ve většině obcí jsou pro sběr papíru instalovány speciální kontejnery. Jejich barva by měla být modrá. Do kontejnerů na papír patří noviny, časopisy, papírové obaly, lepenka, karton, katalogy, sešity, knihy, kancelářský papír.

Do kontejneru se nesmí odkládat papír znečištěný potravinami, použité pleny, obvazy, hygienické potřeby, voskovaný papír, kopíráky, dehtový papír. V kontejnerech musí vždy skončit pouze papír čistý, nikdy ne mokrý, mastný, nebo od bláta.

Kontejnery na papír se vyvážejí většinou jednou za čtrnáct dní. Hmotnost papíru v kontejneru o obsahu 1100 litrů je cca 70 kg. Sebraný papír se následně dotřídí, buď na třídící lince, nebo ručně. Ze směsi se vybírají nečistoty, mastný a zablácený papír, které se musí odvézt na skládku, a pak jednotlivé druhy papíru - zejména lepenkové obaly a kartonáž, noviny, časopisy a případně počítačové sjetiny. Zbýlá směs je tvořena nejméně kvalitním papírem. V praxi lze vytřídit až 23 druhů papíru. Velmi ale záleží na momentální poptávce po jednotlivých druzích papíru. Papír se podle druhů lisuje do balíků a expeduje do papíren. Lepenka a kartonáž, spolu se směsným papírem se používá na výrobu lepenek, novinový papír se přidává do výroby nového novinového papíru. Sběrový papír se může jednak přidávat k papírovině vyrobené ze dřeva, nebo se používá samostatně na výrobu papíru. Vzniká tak 100% recyklovaný papír. Navíc při použití jedné tuny sběrového papíru je možné uspořit až dvě tuny dřeva a 100 000 litrů vody.

Recyklace papíru je omezená, papír je možné recyklovat maximálně 6 x, poté je papírové vlákno natolik krátké a nekvalitní, že se nezachytí na papírenských sítích a odtéká spolu s odpadní vodou do čistírny.

Nejenom PET-lahve je nutné před uložením sešlápnout, také papírové krabice je samozřejmě také třeba nejdříve rozložit, popřípadě rozříznout. Šetříme tak místo, aby také ostatní občané mohli vytřídněný odpad uložit do kontejneru a nehromadil se v jeho okolí roznášený větrem. Pomáháme tak udržovat svoji obec čistou.

-jv-

Něco o pozemcích

Při letošní podrobné pozemkové revizi, kdy podle výpisu z katastru nemovitostí byly vyhledány a popsány všechny parcely ve vlastnictví obce, byla zjištěna řada nesrovnalostí – pozůstatků z dob minulých. Jde o to, že některé obecní pozemky, nebo jejich části jsou v užívání soukromých osob a samozřejmě i obráceně, řadu soukromých pozemků užívá obec. To vše bez právního podkladu (smlouva o pronájmu atd.)

Obecní zastupitelstvo toto projednávalo a rozhodlo věc řešit. Občané, kterých se to týká budou osloveni a jednotlivé případy postupně napravovány. Některé případy na něž jsme v minulosti narazili, jsou již vyřešeny. Rozhodně tuto informaci neberte jako poplašnou zprávu, nepůjde se do toho nijak překotně, zatím nemáme nuž na krku. Obec nechce na tomto nijak vydělat, spíš naopak. Do tohoto úkolu bude muset zastupitelstvo nějaké peníze z rozpočtu uvolnit. V případech, kdy nepůjde o celé pozemky se budou pořizovat geometrické plány, sepsání smlouvy také něco stojí, poplatek se platí i za zápis do katastru nemovitostí. Něco to stát bude, ale je určitě v zájmu každého z nás mít tyto věci v pořádku.

Chtěl bych Vás touto cestou požádat. Při dlouhých zimních večerech se může stát, že v televizi nebude nic zajímavého. Projděte si výpis z katastru, pokud se Vás to týká, sami navrhněte řešení – prodej, odkup, pronájem či případná výměna, atd.

-jv-

Vydala obec Benetice
IČO: 00375381
Tel. 725.101.306
e-mail: ou.benetice@tiscali.cz
Náklad 80 ks

